

[Arne Christiansen.]

ger, og at landbrugserhvervets udøvere skal op på et rimeligt indkomstniveau.

Hr. Maigaard fremhævede den kvalificerede Europadebat uden for Danmark og efterlyste en sådan herhjemme. Jeg kan sige, at der er meget, hr. Maigaard og jeg ikke er enige om, men herom kan vi i hvert fald være enige. Jeg vil derfor blot pege på to ting i den debat, som er foregået her i dag.

Jeg synes, der er grund til at takke hr. Stinus for den redegørelse, han gav for holdningen i FN i relation til EF og navnlig for Danmarks stilling, som vi også kan indtage i dag. Jeg kunne have lyst at føje til, at det samme gælder jo Europarådet med de 9 plus de 8. Denne organisation består ganske vist af parlamentariske repræsentanter uden regeringsbeslutninger bag sig, men også dér brydes meningerne, dér går de på kryds og tværs, og dér træffes politiske vedtagelser, som man også kan drage lære af, når man i fremtiden i højere grad skal drøfte politik inden for EF. Det er også fremgået af debatten her i dag, at det kommer man ikke uden om, og jeg har aldrig lagt skjul på, at det har været mit standpunkt.

Jeg bemærkede, at hr. Ib Nørlund til trods for at han beskæftigede sig meget med udenrigspolitikken og også med den store kommunistiske forsamling i Bruxelles, undlod at kommentere den stilling, de to store europæiske kommunistpartier i Frankrig og i Italien indtager til EF. Det vil interessere mig at høre, hvorledes det danske kommunistparti ser på dette.

Så skal jeg til hr. Ib Christensens indlæg kun sige dette, at de bemærkninger, der blev gjort om forholdene mellem De europæiske Fællesskaber og udviklingslandene, ligesom blev knyttet til mine udtalelser om Kina. Dertil kan jeg i hvert fald sige, at hr. Ib Christensen og jeg er enige om, at Kinas indstilling selvfølgelig er dikteret af blokpolitikken og ikke specielt af samarbejdet i Europa. Men det, jeg sagde, var, at en ændret indstilling til Fællesskaberne kan man notere hos araberne og hos mange afrikanske ledende politikere, og jeg henviste bl. a. til Sudans udenrigsministers udtalelser i forbindelse med topmødet her i København. Jeg kan også henvise til, hvad hr. Robert Pedersen har sagt her i dag om Nyereres standpunkter.

Må jeg så endelig til slut sige, at jeg har lyttet med interesse til udtalelserne om markedsudvalgets arbejde og dets arbejdsform. Men da vi jo skal drøfte dette i morgen og finde en fortsættelse af det arbejde, som allerede er gjort på dette område, synes jeg ikke, jeg vil bruge tid på kommentarer hertil i dag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil først gøre den bemærkning til hr. Brusvang, som var inde på de bemyndigelser, de mandater, som ministrene skal hente i markedsudvalget forud for ministermøder, at disse mandater og de bestræbelser, markedsudvalget udfolder, selvfølgelig ikke bør være således udformet, at ministrenes handlefrihed beskæres urimeligt; de skal være udformet med hensyntagen også til en smidig indsats i Ministerrådet. Det synspunkt har der hersket almindelig enighed om under udarbejdelsen af de gældende regler, og det er selvfølgelig noget af det, som skal indgå i det videre arbejde, hvorledes det end bliver organiseret.

Jeg vil gerne sige til hr. Overgaard Nielsen, at jeg deler ikke den opfattelse, at det på grundlag af art. 235 er muligt at udvide samarbejdet inden for EF på en måde, der går ud over det, vi tog stilling til ved folkeafstemningen. Det ligger ganske klart, at der ikke med hjemmel i art. 235 kan finde en udvidelse af virkeområdet sted, der går ud over det, som vi har truffet beslutning om, da vi undertegnede traktaten.

Jeg vil gerne takke hr. Stinus for hans redegørelse for sine erfaringer i FN med hensyn til EF-samarbejdet. Jeg synes, de var værdifulde og nuancerede i deres hele vurdering af EF i FN og Danmark i EF og i FN.

Jeg har nogle bemærkninger til hr. Maigaard, som glædede sig over, at diskussionen om det alment udenrigspolitiske nu blev inddraget i markedsdebatten. Jeg vil da gerne føje hr. Maigaard i, at vi også tager op til diskussion disse anliggender, som vi jo i øvrigt har gjort det hver evig eneste gang, vi har haft en markedsdebat. Vi har diskuteret udenrigspolitisk samarbejde, vi har ved den ene og den anden lejlighed diskuteret militærpolitisk samarbejde under markedsdebatter. Det er efter min opfattelse helt urimeligt at ville påstå, at disse sager ikke